

stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy tej dyrektywy.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Rzeczpospolita Polska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo) — The Queen, Fruition Po Limited przeciwko Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health

(Sprawa C-500/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 2200/96 — Rozporządzenie (WE) nr 1432/2003 — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Owoce i warzywa — Organizacje producentów — Warunki uznania przez władze krajowe — Zapewnienie środków technicznych niezbędnych do składowania, pakowania i sprzedaży produktów — Ciężący na organizacji producentów obowiązek sprawowania kontroli nad spółkami trzecimi w razie przekazania tym spółkom istotnej części swych zadań)

(2014/C 52/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Queen, Fruition Po Limited

Strona pozwana: Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Wykładnia art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 297, s. 1) oraz art. 6 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1432/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do warunków uznawania organizacji producentów i wstępnego uznawania grup producentów (Dz.U. L 203, s. 18) — Warunki uznawania przez władze krajowe — Zapewnienie środków technicznych niezbędnych do przechowywania, kondycjonowania i wprowadzania na rynek produktów — Ciężący na organizacji producentów obowiązek sprawowania kontroli nad spółkami trzecimi w razie przekazania tym spółkom istotnej części swych zadań

Sentencja

Artykuł 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2699/2000 z dnia 4 grudnia 2000 r., należy interpretować w ten sposób, że dla spełnienia warunków uznania określonych w tym przepisie organizacja producentów, która powierzyła podwykonawcom wykonywanie zadań podstawowych z punktu widzenia jej uznania na podstawie tego przepisu, ma obowiązek zawarcia umowy pozwalającej jej na zachowanie odpowiedzialności za wykonywanie tych zadań oraz za kontrolę zarządzania ogólnego, w taki sposób, by ta organizacja ostatecznie zachowała prawo kontroli wykonywania zadań i w razie potrzeby prawo interwencji we właściwym czasie przez cały okres obowiązywania tej umowy. Do właściwego sądu krajowego należy zbadanie w każdym przypadku i przy uwzględnieniu istotnych okoliczności sprawy, w tym rodzaju i zakresu zadań zleconych na zewnątrz, czy dana organizacja producentów zachowała taką kontrolę.

(¹) Dz.U. C 370 z 17.12.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de commerce de Verviers — Belgia) — Corman-Collins SA przeciwko La Maison du Whisky SA

(Sprawa C-9/12) (¹)

(Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 2 — Artykuł 5 pkt 1 lit. a) i b) — Jurysdykcja szczególna w zakresie zobowiązań umownych — Pojęcia „sprzedaży rzeczy ruchomych” i „świadczenia usług” — Umowa na sprzedaż wyłączną rzeczy ruchomych)

(2014/C 52/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de commerce de Verviers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Corman-Collins SA

Strona pozwana: La Maison du Whisky SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de commerce de Verviers — Wykładnia art. 2 i 5 pkt 1 lit. a) i b) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Umowa na sprzedaż wyłączną rzeczy ruchomych zawarta pomiędzy udzielającym prawa do sprzedaży mającym siedzibę we Francji

a wyłącznym dystrybutorem mającym siedzibę w Belgii — Dopuszczalność uregulowania krajowego przewidującego właściwość sądów wyłącznego dystrybutora niezależnie od miejsca siedziby udzielającego prawa do sprzedaży

Sentencja

- 1) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy pozwany ma siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie siedziby sądu, przed którym zawisł spór, stoi on na przeszkodzie stosowaniu krajowego przepisu jurysdykcyjnego takiego, jaki jest zawarty w art. 4 loi du 27 juillet 1961 relative à la résiliation unilatérale des concessions de vente exclusive à durée indéterminée (ustawy z dnia 27 lipca 1961 r. dotyczącej jednostronnego rozwiązywania umów na sprzedaż wyłączną na czas nieokreślony), zmienionej przez loi du 13 avril 1971 relative à la résiliation unilatérale des concessions de vente (ustawę z dnia 13 kwietnia 1971 r. dotyczącą jednostronnego rozwiązywania umów na sprzedaż wyłączną).
- 2) Artykuł 5 pkt 1 lit. b) rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że przepis jurysdykcyjny przewidziany w tiret drugie tego przepisu w odniesieniu do sporów dotyczących umów świadczenia usług znajduje zastosowanie w przypadku powództwa, w którym powód mający siedzibę w danym państwie członkowskim powołuje się wobec pozwanego mającego siedzibę w innym państwie członkowskim na prawa wywodzące się z umowy na sprzedaż wyłączną, co wymaga, aby wiążąca strony umowa zawierała szczególne postanowienia dotyczące dystrybucji przez wyłącznego dystrybutora towarów sprzedawanych przez udzielającego prawa do sprzedaży. Zadaniem sądu krajowego jest ustalenie, czy jest tak w okolicznościach zawisłego przez nim sporu.

(¹) Dz.U. C 73 z 10.3.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2013 r. — Transnational Company „Kazchrome” AO, ENRC Marketing AG przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, Euroalliances

(Sprawa C-10/12 P) (¹)

(Odwołanie — Dumping — Rozporządzenie (WE) nr 172/2008 — Przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chin, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji — Częściowy przegląd okresowy — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Art. 3 ust. 7 — Znane czynniki — Szkoda poniesiona przez przemysł Unii — Związek przyczynowy)

(2014/C 52/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Transnational Company „Kazchrome” AO, ENRC Marketing AG (przedstawiciele: adwokaci A. Willems i S. De Knop)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i S. Thomas, pełnomocnicy), Euroalliances (przedstawiciele: adwokaci J. Bourgeois, Y. van Gerven i N. McNelis)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) z dnia 25 października 2011 r. w sprawie T-192/08 Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG przeciwko Radzie, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności w części rozporządzenia Rady (WE) nr 172/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji (Dz.U. L 55, s.6)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG zostają obciążone kosztami postępowania.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.
- 4) Euroalliances pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 65 z 3.3.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin — Niemcy) — Rahmanian Koushaki przeciwko Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-84/12) (¹)

(Przebieg wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Rozporządzenie (WE) nr 810/2009 — Artykuł 21 ust. 1, art. 32 ust. 1 i art. 35 ust. 6 — Procedury i warunki wydawania wiz jednolitych — Obowiązek wydania wizy — Ocena ryzyka nielegalnej imigracji — Zamiar opuszczenia terytorium państw członkowskich przez osobę ubiegającą się o wizę przed wygaśnięciem terminu ważności wizy, o którą osoba ta występuje — Poważne wątpliwości — Swoboda uznania organów właściwych)

(2014/C 52/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rahmanian Koushaki